

Osemdesiatka docenta Jozefa Košču

Popredný predstaviteľ zakladateľskej generácie slovenskej psychológie doc. PhDr. Jozef Koščo, CSc. sa 20. októbra tohto roka dožíva osemdesiatich rokov.

Narodil sa v Spišskej Novej Vsi, kde absolvoval stredoškolské štúdium. V rokoch 1940 – 1945 študoval na Filozofickej fakulte Slovenskej univerzity a na univerzite v Lipsku filozofiu a históriu. Roku 1945 získal titul PhDr. Už počas štúdia začal pracovať vo vtedajšom Psychotechnickom ústave v Bratislave ako vedecká pomocná sila, neskôr ako psychológ. Roku 1946 viedol pobočku tohto ústavu (neskôr ju premenovali na Čsl. ústav práce) v Košiciach. Po zrušení ústavu pracoval na Pedagogickej fakulte, resp. Vysokej a Vyššej pedagogickej škole v Košiciach a v Prešove, od r. 1956 až do odchodu na dôchodok na Filozofickej fakulte FF UK v Bratislave. Roku 1963 obhájil kandidatúru vied (CSc.), roku 1964 habilitoval na docenta.

Okrem pedagogickej činnosti sa venoval najmä otázkam poradenskej psychológie. V rámci Psychologického ústavu FF UK vybudoval oddelenie psychológie profesionálneho vývinu, ktorý sa pod jeho vedením prebudoval na ústav.

V tomto ústave sa doc. Koščo vypracoval na uznávaného odborníka v otázkach poradenstva nielen v bývalej ČSSR, ale aj vo svetovom meradle. Svedčia o tom jeho publikované práce, ako aj organizačné aktivity.

V referáte na I. celoštátnej konferencii roku 1957 v Smoleniciach o využití psychológie v praxi rozviedol psychologické problémy pracovnej a polytechnickej výchovy školskej a učňovskej mládeže. Zdôraznil v ňom význam profesionálnej orientácie a poradenstva pre voľbu povolania, ako aj duševnej adaptácie pri vstupe do povolania.

Na základe viacerých referátov na vedeckých podujatiach venovaných problematike poradenstva u nás a v zahraničí ústav, ktorý Koščo viedol, roku 1970 poverili usporiadaním medziná-

rodnej porady expertov UNESCO O mieste a funkcii orientácie a poradenstva v procese permanentného integrovaného vzdelávania, na ktorej predniesol úvodný referát. Podal v ňom prehľad riešenia tejto problematiky v Európe, ako aj východiská, ktoré porada prijala. Rozsiahly materiál potom publikovali v zborníku FF UK Psychologica roku 1975.

Svoju koncepciu poradenstva sa usiloval realizovať na rôznych odborných podujatiach organizovaných v rámci Československej, ako aj Slovenskej psychologické spoločnosti (v rokoch 1968 – 1970 bol jej predsedom) za spolupráce ministerstva školstva a ďalších inštitúcií. Príkladom môže byť medzinárodný seminár o poradenstve v školskom a profesijnom vývine usporiadaný pri príležitosti 15. výročia založenia Psychologického ústavu FF UK v Smoleniciach roku 1972.

Za vyvrcholenie snáh o vypracovanie ucelenej koncepcie možno považovať Koščovu knihu Teória a prax poradenskej psychológie z r. 1980. Okrem teoretických otázok v nej podáva historický pohľad na vývin poradenstva u nás a vo svete, s dôrazom na psychologické prístupy. V rozsiahlej kapitole uvádza teórie voľby povolania a profesionálneho vývinu v poradenstve.

Okrem prác zameraných na poradenstvo treba uviesť aj jeho permanentný záujem o dejiny psychológie, z ktorých, žiaľ, publikoval len prvú časť (1962).

Jeho celoživotné dielo svedčí o mimoriadnej erudovanosti v spomínaných oblastiach, zriedkavej horlivosti a dôkladnosti v práci, ktorú sme obdivovali ako súčasníci a v čom by mohol byť vzorom aj pre ďalšie generácie. O tomto konštatovaní svedčí aj jeho úsilie dokončiť dejiny slovenskej psychológie, k čomu mu slovenská psychologická obec praje dobré telesné a duševné zdravie, ako aj dostatok času na oddych, na ktorý docent Koščo doteraz akosi nemal čas.

J. Daniel